

او بخدای و رسول یا شد ثواب او بخدای و رسول باشد
و هر کسی که هجوه او را برای غرضی دنیوی باشد یا زنی
که در نکاح آورد ثواب هجوه او بدان چیز و بدان کس باشد
که هجوه از برای آن کرده باشد پس دانستی که عمل به نیت
درست است و بی نیت عمل درست نیست و در آن اخلاص
نگاه باید داشت که عمل بی اخلاص جسدی بی روح است
و کسی که علم نداند اخلاص در آن چون نگاه دارد پس اول
معنی نیت بیاید آنست دیگر حقیقه اخلاص و از آن
حقیقه صلق **در حدیث** قدسی آمده که حق تعالی
می فرماید جل جلاله که نظری ما بر صورت و مال شما نیست بلکه
نظری ما بر دلها و نیتها می باشد پس اول بدانکه هر عبادتی
از عضوی صادر میشود لکن نیت که آن عمل دلست و نیت
عبادت از قصدی و عزیمتی باشد که در دل باز دید آید
ازین بود که حضرت رساله پناه **محمد صلی الله علیه و آله**
که شهیدان این امت من بر پشت و بالین می روند و بشیاری

در میان

۱۴
در میان وصف کشته شده باشند و خدای تعالی نیت
داند **در صحیح بخاری** این حدیث آورده که سه طایفه
در روز قیامت حاضر کنند جمعی از شهیدان و بعضی از علما
و قومی از تجار **اول** از شهیدان سوال فرماید که چه کردید
گویند در راه توغیر کردیم و دشمنان تر اکشتیم حق تعالی
فرماید راست چنین کردید اما نیت شما بر آن بود که بگویند
بیغایه دلیرست پس ایشان را بروی بدوزخ برند **دیکر** از آن
علما سوال کنند که شما چه کردید گویند سعی کردیم و غلام
کردیم و یاز به بندگان خود ساینیم فرماید راست چنین
کردید اما نیت شما آن بود که مردمان بگویند که بزرگ عالمی
و در جماع شما لذت دارند و بالآخرتان نشانند پس فرمود
که ایشان را بدوزخ برند **سوم** تجار را حاضر کنند فرماید
چه کردید گویند مالی که روزی ما کرده بودی در آن تجارت کنیم
و خود و ایشان کد کردیم فرماید راست اما نیت شما و
شما آن بود که مردمان گویند خواجه سخیست و آن در دنیا